

Міністерство освіти і науки України
Львівський національний університет природокористування
Навчально-науковий інститут заочної та післядипломної освіти
Кафедра землеустрою

Кваліфікаційна робота
рівня вищої освіти «Бакалавр»
на тему: **«АНАЛІЗ ПРОЄКТУ ЗЕМЛЕУСТРОЮ ЩОДО ВІДВЕДЕННЯ
ЗЕМЕЛЬНОЇ ДІЛЯНКИ ПО ФАКТИЧНОМУ РОЗМІЩЕННЮ»**

Спеціальність 193 «Геодезія та землеустрій»

Виконала: ст. гр. ЗВ-43зсп
Мідик У. М.
Керівник: к.е.н., доцент
Дудич Г. М.

Львів 2024

УДК 332.3

Аналіз проєкту землеустрою щодо відведення земельної ділянки по фактичному розміщенню. Мідик У. М. Кваліфікаційна робота. Кафедра землеустрою. Львів, Львівський національний університет природокористування, 2024 р.

45 с. текстової частини, 5 таблиць, 6 рисунків, 24 джерела бібліографічного списку.

У кваліфікаційній роботі розкрито у нормативно-правові акти із здійснення землеустрою, теоретичні засади формування земельної ділянки, обґрунтовано поняття землеустрою, як інструменту встановлення обмежень та обтяжень при відведенні земельних ділянок у власність, представлено основні відомості про об'єкт землеустрою, інформацію про наявні в межах об'єкта землеустрою обмеження у використанні земель, проаналізовано методичні засади встановлення обмежень у використанні земельної ділянки, а також відображено результат прив'язки земельної ділянки до пунктів Державної геодезичної мережі, результат геодезичної зйомки та погодження меж земельної ділянки.

Об'єктом дослідження є земельна ділянка для будівництва і обслуговування житлового будинку, господарських будівель і споруд (присадибна ділянка) в м. Сколе Сколівської територіальної громади Стрийського району Львівської області.

ЗМІСТ

ВСТУП	6
1. ТЕОРЕТИЧНІ ЗАСАДИ ВІДВЕДЕННЯ ЗЕМЕЛЬНОЇ ДІЛЯНКИ	8
1.1. Нормативно-правові акти із здійснення землеустрою	8
1.2. Теоретичні засади формування земельної ділянки	11
1.3. Землеустрій як інструмент встановлення обмежень та обтяжень при відведенні земельних ділянок у власність	13
2. ВІДОМОСТІ ПРО ПРИСАДИБНУ ДІЛЯНКУ	17
2.1. Основні відомості про об'єкт землеустрою	17
2.2. Інформація про наявні в межах об'єкта землеустрою обмеження у використанні земель	19
2.3. Методичні засади встановлення обмежень у використанні земельної ділянки	23
3. ВІДВЕДЕННЯ ПРИСАДИБНОЇ ДІЛЯНКИ У ВЛАСНІСТЬ	27
3.1. Результат прив'язки земельної ділянки до пунктів Державної геодезичної мережі	27
3.2. Результат геодезичної зйомки	29
3.3. Результат погодження меж земельної ділянки	33
4. ОХОРОНА ПРАЦІ ТА ЗАХИСТ НАСЕЛЕННЯ У НАДЗВИЧАЙНИХ СИТУАЦІЯХ	36
5. ОХОРОНА НАВКОЛИШНЬОГО СЕРЕДОВИЩА	39
ВИСНОВКИ	42
СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ	43

ВСТУП

З огляду на сучасний стан земельних відносин, розглядаючи землевпорядкування, як системо утворювальний чинник їхнього формування, і вивчаючи його через призму перелічених вище функцій, основними з них мають стати прогнозування і планування. Ця функція має забезпечувати оптимізацію територій землекористування для розселення і життєзабезпечення людини за умови, що ефективність використання землі є похідною. Таким чином, землеустрій є основним механізмом формування та регулювання сільськогосподарського землеволодіння і землекористування. Цей процес має включати в себе найважливіші складові землевпорядних інструментів формування сталого землекористування та оптимальних параметрів земельних пропорцій у процесі зонування та межування земель відповідно до положень Законів України «Про землеустрій» [17], «Про охорону земель», забезпечуючи науково обґрунтований розподіл земель за категоріями і видами землекористування, шляхом реалізації галузевих і регіональних програм.

Оптимізація співвідношення видів використання земель (землекористування) передбачає розроблення та реалізацію землевпорядних планів і проєктів у процесі формування оптимального співвідношення між видами власності на землю та використання земель з урахуванням вимог Закону України «Про охорону земель», визначення способу використання земель, як відображеної форми земельних відносин, шляхом усунення критеріїв деградації земель, інтенсивності їхнього використання та здійснення заходів щодо охорони земель.

Раціоналізація землекористування та оптимізація правових відносин між економікою, екологією, сільським господарством, містобудуванням і землеволодінням, новим землеволодінням та наявним землекористуванням, регулювання, організація сівозміни та землеустрою потребує розроблення землевпорядних заходів, спрямованих на охорону земель і ґрунтів.

У кваліфікаційній роботі поставлено за завдання розкрити механізм розробки технічної документації із землеустрою щодо встановлення (відновлення) меж земельної ділянки в натурі (на місцевості) для будівництва і обслуговування житлового будинку, господарських будівель і споруд (присадибна ділянка) в м. Сколе Сколівської територіальної громади Стрийського району Львівської області, враховуючи встановлені обмеження та обтяження для об'єкта дослідження.

1. ТЕОРЕТИЧНІ ЗАСАДИ ВІДВЕДЕННЯ ЗЕМЕЛЬНОЇ ДІЛЯНКИ

1.1. Нормативно-правові акти із здійснення землеустрою

Використані нормативно-правові акти із здійснення землеустрою:

1. Земельний кодекс України [2].
2. Закон України “Про землеустрій” [17].
3. Закон України “Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо дерегуляції господарської діяльності з проведення робіт із землеустрою та земле-оціночних робіт” [12].
4. Закон України «Про оренду землі» [18].
5. “Інструкція про встановлення (відновлення) меж земельних ділянок в натурі (на місцевості) та їх закріплення межовими знаками” [5].
6. Інструкція з топографічного знімання у масштабах 1 :5000. 1:2000; 1:1000.1:500 [4].
7. Порядок складання та затвердження індексних кадастрових карт і планів земельних ділянок, вимог до їхнього оформлення.
8. Закон України “Про державний земельний кадастр” [13].
9. Постанова КМУ “Порядок ведення Державного земельного кадастру” [15].
10. Закон України «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо визначення складу, змісту та порядку погодження документації із землеустрою [11].
11. Закон України "Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо вдосконалення систем і управління та дерегуляції у сфері земельних відносин" [10].

Національні стандарти, норми і правила в галузі землеустрою встановлюють сукупність якісних і кількісних показників і параметрів, що регламентують підготовку та реалізацію землевпорядних документів з

урахуванням екологічних, економічних, соціальних, природно-кліматичних та інших умов.

Проекти землеустрою щодо відведення земельних ділянок розробляються в порядку, встановленому у Земельному кодексі України (ЗКУ) [2]. Орган місцевого самоврядування приймає рішення про затвердження проєкту землеустрою щодо відведення земельної ділянки та про зміну мети її відведення у місячний строк з дня надходження проєкту землеустрою щодо встановлення меж земельної ділянки, затвердженого в порядку, встановленому ЗКУ. У разі відмови органу місцевого самоврядування у зміні цільового призначення земельної ділянки, або залишення заяви без розгляду заява може бути оскаржена до суду.

Вид використання земельної ділянки у складі земельної ділянки (за винятком земель сільськогосподарського призначення та земель оборони) визначається власником, або користувачем самостійно з урахуванням містобудівної та землепорядної документації, в межах умов, встановлених законом для використання земель у складі цієї ділянки. Остання умова, тобто наявність містобудівної документації, є основною умовою для початку процедури зміни цільового призначення земельної ділянки. Така містобудівна документація має відповідати вимогам Закону України «Про регулювання містобудівної діяльності» [19].

Земельні ділянки сільськогосподарського призначення можуть використовуватися їхніми власниками, або користувачами лише в межах вимог щодо використання земель для певних цілей, встановлених у ЗКУ [2]. Земельні ділянки, що належать до земель оборони країни, можуть використовуватися лише відповідно до Закону України «Про використання земель для потреб оборони країни».

Зміна цільового призначення земель особливої цінності допускається лише для створення об'єктів загально державного значення, а саме доріг, ліній електропередач та зв'язку, трубопроводів, дренажних і зрошувальних каналів, геодезичних пунктів, об'єктів житлового, соціально-культурного призначення

та об'єктів, пов'язаних з видобутком корисних копалин, а також земель природоохоронного фонду та земель для інших природоохоронних цілей.

Віднесення особливо цінних земель державної, або комунальної власності до інших категорій земель здійснюється за погодженням з Верховною Радою України. Затвердження матеріалів для створення об'єктів, що можуть бути створені на земельних ділянках особливої цінності, які перебувають у державній, або комунальній власності, із зміною їх цільового призначення, підлягає погодженню з Верховною Радою України в порядку, передбаченому в Земельному кодексі України [2].

Зміна цільового призначення земельних ділянок, що перебувають у державній власності, або власності органів місцевого самоврядування, для заповідників та інших природоохоронних, історико-культурних і лісогосподарських цілей здійснюється за згодою Кабінету Міністрів України. За цих умов складність процедури зміни цільового призначення земельної ділянки буде насамперед залежати від основного цільового призначення земельної ділянки та планового її використання.

Процес зміни цільового призначення земельної ділянки здійснюється на підставі розробленого проекту землеустрою у відповідності до Закону України «Про землеустрій» [17] згідно з яким проект землеустрою щодо відведення земельної ділянки готується у разі зміни цільового призначення земельної ділянки, або утворення нової земельної ділянки. Проекти землеустрою щодо відведення земельних ділянок погоджуються та затверджуються в порядку, встановленому Земельним кодексом України та містять обов'язкові складові частини проекту, що включають:

- договір на розроблення проекту землеустрою,
- пояснювальні документи,
- копію заяви (клопотання) про видачу дозволу на розроблення проекту землеустрою щодо відведення земельної ділянки (у разі формування та (або) зміни цільового призначення земельної ділянки за рахунок земель, які

перебувають у державній власності чи власності органів місцевого самоврядування),

- землевпорядні рішення відповідних адміністративних органів, або органів місцевого самоврядування про дозвіл на розроблення проєкту землеустрою щодо відведення земельних ділянок.

Затвердження проєкту землеустрою регулюється Земельним кодексом України, а підставою для внесення відповідних відомостей про нього до Державного земельного кадастру України є лише затвержені проєкти щодо відведення земельних ділянок [23].

1.2. Теоретичні засади формування земельної ділянки

Під земельною ділянкою розуміють частину поверхні землі зі встановленими межами, визначеним місцем розташування та пов'язаними з нею встановленими правами.

Формування земельної ділянки передбачає визначення її площі, меж та внесення відомостей до Державного земельного кадастру. Це відбувається в рамках процедури надання права власності з числа державних і комунальних земель [13].

Земельні ділянки вважаються сформованими з моменту присвоєння їм кадастрового номера та подальшої державної реєстрації.

Документи, пов'язані з управлінням земельними ресурсами, створюють в електронному вигляді або на папері, включно з планами, проєктами, робочими та технічними документами.

До спеціальних документів належать комплексні плани територіального розвитку, генеральні плани населених пунктів і детальні плани територій. Затвержені документи публікуються і повинні бути доступними для громадськості.

Замовниками є органи державної влади, органи місцевого самоврядування, землевласники, землекористувачі та інші юридичні і фізичні особи.

Розробники землевпорядної документації є юридичні особи, які мають необхідну технічну підтримку та акредитованих землевпорядників, що мають відповідні сертифікати. Відносини між замовниками та розробниками землевпорядної документації регулюються законодавством України та договорами між сторонами.

Порядок розроблення проєктів землеустрою передбачає:

1. звернення до органу управління земельними ресурсами, коли зацікавлені особи подають заяву з додаванням необхідних супровідних документів (креслярські матеріали, паспортні дані, документи на право власності);
2. розгляд заяви, коли органи влади розглядають заяву протягом одного місяця та повідомляють причини задоволення або відмови в задоволенні заяви;
3. запит документації – якщо протягом одного місяця відповіді не отримано, то орган влади може зажадати надання документації, повідомивши про це орган влади.
4. розроблення та затвердження проєктів відповідним адміністративним органом, або органом місцевого самоврядування.

Відповідно до Земельного кодексу зміна цільового призначення включає в себе віднесення земельної ділянки до певної категорії, або виду функціонального призначення. Сама процедура затвердження змін передбачає участь землекористувачів і землевласників, а також внесення змін до Державного земельного кадастру. Проєкт змін затверджується відповідними органами, а в деяких випадках за певних умов може бути реалізований без проєкту [2].

Для розробки землевпорядної документації використовують відомості Державного картографо-геодезичного фонду, зокрема:

- цифрові топографічні карти (плани) та їх формуляри;
- електронні топографічні карти (плани) та їхні формуляри;
- топографічні карти (плани) на паперових носіях;
- ортофотоплани в електронному вигляді;
- технічні звіти про виконані роботи із створення топографічних карт (планів).

1.3. Землеустрій як інструмент встановлення обмежень та обтяжень при відведенні земельних ділянок у власність

Проблема раціонального використання та охорони земельних ресурсів залишається чи не найважливішим завданням у нашій країні. Це пов'язано насамперед із тим, що протягом десятиліть дедалі більше земельних ресурсів використовують у сільськогосподарському обороті. Інакше кажучи, надмірна експлуатація цих ресурсів, їх не досконалі форми і способи залучення до відтворювального процесу потребують перегляду пріоритетів використання, розроблення чітких цільових орієнтирів стратегії землекористування, наукового обґрунтування дій і механізмів їх досягнення.

За цих умов землевпорядкування вважається одним з основоположних механізмів формування власності на землекористування сільськогосподарських угідь. Закон України «Про землеустрій» [17] визначає землеустрій як «комплекс соціально-економічних та екологічних заходів, спрямованих на координацію земельних відносин і раціональну організацію територій адміністративно-територіальних одиниць та суб'єктів господарювання, що здійснюються під впливом суспільно-виробничих відносин і розвитку продуктивних сил». Згідно із законодавчим текстом, землеустрій покликаний розв'язувати питання територіальної організації підприємств, установ і організацій з метою створення умов для раціонального використання земель та встановлення обмежень і і сервітутів щодо використання та охорони земель несільськогосподарського призначення.

У зв'язку з цим на законодавчому рівні встановлено обов'язковість розроблення проєкту землеустрою для встановлення меж обмежень використання земель та об'єктів формування його режиму, зазначаючи, що його зміст має відповідати положенням нормативно-технічних документів, державних стандартів, норм і правил у галузі землеустрою. Водночас, встановлено зміст шаблону для всіх видів проєктів землеустрою, не враховуючи специфіку розроблення конкретного проєкту.

Оскільки, режим землекористування взаємопов'язаний з обмеженнями на використання земель, то критерієм його класифікації є просторова організація, що формується під час використання природних ресурсів відповідно до структури економіки, яка поєднує різні функціональні типи та види землекористування із загальною закономірністю у використанні природних ресурсів, а також використанні та охороні земель. Тут розглядаються пріоритетні (провідні) природні ресурси, які визначають розвиток землекористування на території та напрям господарської діяльності в регіоні. Поряд із пріоритетними (паливно-енергетичними, земельними, водними, біологічними та мінеральними) ресурсами існують різні поєднання типів і видів землекористування.

Варто розуміти, що тип землекористування означає основну спрямованість у використанні земель і перетворенні природних ресурсів. Іншими словами, він визначає інтенсивність матеріальних і енергетичних потоків у системах «природа-населення-економіка». З цього погляду можна виокремити дві групи природно-ресурсних видів землекористування (рис. 1.1):

- 1) ресурсо споживальні (модифікація або знищення);
- 2) ресурсо зберігальні («економічні»).

Рисунок 1.1 – Структура землекористування

Класифікація цих груп умовна. До першої групи належать такі види землекористування, як фонове, багатоосередкове й осередкове; до другої - оощадливе. На регіональному і територіальному рівні землекористування найяскравішим проявом є фонове природокористування, яке взаємопов'язане з регіональними особливостями ландшафту, де пріоритетними вважаються біологічні ресурси, земельні та водні ресурси. Фонове землекористування можна поділити на такі види, як сільськогосподарське, лісогосподарське, традиційне, ресурсно-промислове та сільське.

Сільськогосподарське землекористування підрозділяється на такі підтипи, як польове, ґрунтозахисне та спеціальне. Традиційне землекористування здебільшого ґрунтується на господарській діяльності, пов'язаній із використанням ґрунту та біологічних ресурсів, які також включені до фону та є максимально адаптованим до природних умов землі, що вважається основою традиційної культури та способу життя.

Традиційне природокористування включає такі підвиди:

- а) екстенсивне землеробство, екстенсивне тваринництво з використанням природних пасовищ;
- б) рибальство;
- в) збирання й консервування ягід, грибів, горіхів, харчових і лікарських рослин;

г) полювання [1].

Ресурсно-промислове землекористування загалом подібне до традиційного за своєю структурою, але відрізняється від нього за інтенсивністю, що може призвести до деградації земель і водночас завдати шкоду природному середовищу. Так, у кожному регіоні зазвичай є типовий макротип землекористування, що займає велику площу, тоді як інші види землекористування є фрагментарними. Наприклад, деякі види сільськогосподарського землекористування поєднуються з фрагментами лісового господарства, і навпаки. Залежно від регіону, або району існують різні варіації основних фонових типів землекористування, наприклад, поєднання сільського та лісового господарства або лісового господарства та ресурсних чи промислових земель.

Таким чином, регіональні обмеження на землекористування, їхній склад та площа регіону, на якій вони запроваджуються, безпосередньо залежать від категорії, виду (підтипу) землекористування, наявності режиму утворювального природного ресурсу, або об'єкта, його призначення, параметрів, ступеню впливу на довкілля, довго строкового планування землекористування та інших зобов'язань.

Водночас обмеження використання земельних ділянок, їх склад і площа регіону, в якому вони встановлюються, безпосередньо залежать від територіальних меж і, крім того, від цільового призначення, функціонального використання та дозволеного використання земельної ділянки. У процесі перетворення земельних відносин землевпорядкування, крім своїх основних інженерно-технічних, економічних та адміністративних функцій, має виконувати додаткові соціальні, правові, екологічні, містобудівні, прогнозно-планові, інноваційні, інвестиційні та інформаційні функції [1].

2. ВІДОМОСТІ ПРО ПРИСАДИБНУ ДІЛЯНКУ

2.1. Основні відомості про об'єкт землеустрою

Земельна ділянка має наступні характеристики:

- місце розташування – в межах населеного пункту м. Сколе Сколівської територіальної громади Стрийського району Львівської області;
- категорія земель за основним цільовим призначенням – землі житлової та громадської забудови;
- цільове призначення – для будівництва і обслуговування житлового будинку, господарських будівель і споруд (присадибна ділянка), шифр згідно класифікації видів цільового призначення земель (КВЦІЗЗ) – 02.01;
- склад угідь згідно класифікації видів земельних угідь (КВЗУ) – малоповерхова забудова (0,0936 га).

Межі земельної ділянки визначені безпосереднім обстеженням на місцевості та погоджені з суміжними власниками та землекористувачами, що відображено у відомостях про встановлені межові знаки (акті прийому-передачі межових знаків на зберігання).

Викопіювання з кадастрової карти для земельної ділянки в межах населеного пункту м. Сколе Сколівської територіальної громади Стрийського району Львівської області зображено на рис. 2.1

Рисунок 2.1 – Викопіювання з кадастрової карти для земельної ділянки в м. Сколе Сколівської територіальної громади Стрийського району Львівської області

Відповідно до Земельного кодексу України види використання земельної ділянки в межах певної категорії земель (крім земель сільськогосподарського призначення та земель оборони) визначаються її власником, або користувачем самостійно в межах вимог, встановлених законом до використання земель цієї категорії, з урахуванням містобудівної документації та документації із землеустрою [2].

Земельні ділянки сільськогосподарського призначення використовуються їх власниками, або користувачами виключно в межах вимог щодо користування землями певного виду використання, що встановлено у Земельному кодексі.

2.2. Інформація про наявні в межах об'єкта землеустрою обмеження у використанні земель

Згідно матеріалів топографо-геодезичних робіт визначено, що площа земельної ділянки складає 0,0935 га. |

Межа земельної ділянки обґрунтовується документацією щодо встановлення меж земельної ділянки.

Інформація про проведення ґрунтових, геоботанічних та інших обстежень земель при здійсненні землеустрою (у разі їхнього проведення) не проводилися. Також на ділянці наявні об'єкти нерухомого майна, право власності на які підтверджено.

Інформація про наявні в межах об'єкта землеустрою обмеження у використанні земель (у разі формування земельних ділянок, внесення до Державного земельного кадастру відомостей про сформовану земельну ділянку, обмеження у використанні земель) із зазначенням підстави встановлення таких обмежень відображена в табл. 2.1.

Для виконання землевпорядних, геодезичних робіт застосовано (один) двох частотний СР5-приймач та (один) електронний тахеометр, які мають чинні метрологічні повірки, автомобіль – 1 (один), комп'ютери – 2 (два), ноутбуки – 1, ліцензійне програмне забезпечення для обробки геодезичних, картографічних та землевпорядних робіт.

Документація із землеустрою, розроблена виконавцями (розробниками) робіт із землеустрою, підписується:

- у паперовій формі – підписом та особистою печаткою сертифікованого інженера-землевпорядника, який відповідає за якість робіт із землеустрою та підписом безпосереднього виконавця;

- в електронній формі – із використанням кваліфікованого електронного підпису сертифікованого інженера-землевпорядника, який відповідає за якість робіт із землеустрою, згідно із законодавством про використання електронного цифрового підпису.

Таблиця 2.1 – Інформація про наявні в межах об'єкта землеустрою обмеження у використанні земель

№ п/п	Код обмеження	Назва обмеження	Основні законодавчі акти	Площа, га
1	05.02	Прибережні захисні смуги вздовж річок, навколо водойм та на островах	Земельний кодекс України, Водний кодекс України, постанова КМУ від 13.05.96 № 502 «Про затвердження Порядку користування землями водного фонду», від 14.04.97 № 347 «Про затвердження Порядку складання паспортів річок і Порядку установалення берегових смуг водних шляхів та користування ними»	0,0169
2	01.05	Охоронна зона навколо (вздовж) об'єкта енергетичної системи, охоронна зона електричних мереж (ЛЕП 110 кВ)	Закон України «Про електроенергетику», постанова КМУ від 04.03.97 № 209 «Про затвердження Правил охорони електричних мереж»	0,0654
3	01.05	Охоронна зона навколо (вздовж) об'єкта енергетичної системи, охоронна зона електричних мереж (ЛЕП 0,4 кВ)	Закон України «Про електроенергетику», постанова КМУ від 04.03.97 № 209 «Про затвердження Правил охорони електричних мереж»	0,0061

Копії документів зберігаються на електронних носіях інформації у формі, що дозволяє умови щодо зняття та перенесення ґрунтового покриву земельних ділянок (у разі порушення ґрунтового покриву земельних ділянок у результаті реалізації проектного рішення).

Власники земельних ділянок та землекористувачі мають право здійснювати зняття та перенесення ґрунтового покриву земельних ділянок виключно на підставі розробленого у встановленому законом порядку робочого проекту землеустрою. Переміщення ґрунтового покриву (родючого шару ґрунту) земельної ділянки, призначеної для ведення особистого селянського господарства, ведення садівництва, будівництва і обслуговування жилого будинку, господарських будівель і споруд (присадибна ділянка), індивідуального дачного будівництва та будівництва індивідуальних гаражів, здійснюється без розроблення робочого проекту землеустрою.

Згідно Закону України «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо вдосконалення системи управління та дерегуляції у сфері земельних відносин» від 28.04.2021 року [10], погодження документація із землеустрою не потребує. Після внесення відомостей до ДЗК документація буде передана замовником до Сколівської міської ради для розгляду та затвердження її на черговій сесії. Поділ, об'єднання, чи вилучення земельних ділянок не передбачено.

На земельній ділянці, яка знаходиться в м. Сколе Сколівської територіальної громади, площею 0,0935 га, наданої для будівництва і обслуговування житлового будинку, господарських будівель і споруд (присадибна ділянка) проходять (рис. 2.2):

1. охоронні зони: охоронна зона навколо (вздовж) об'єкта енергетичної системи (01.05) площею 0.0715 га;
2. зони санітарної охорони: відсутні;
3. санітарно-захисні зони: відсутні;
4. зони особливого режиму використання земель: відсутні;
5. водоохоронні обмеження: прибережна захисна смуга вздовж річок, навколо водойм та на островах (05.02) площею 0.0169 га;
6. інші обмеження: відсутні;
7. земельні сервітути: відсутні;

8. право користування чужою земельною ділянкою для забудови (суперфіцій): відсутні;

9. право користування чужою земельною ділянкою для сільськогосподарських потреб (емфітевзис): відсутні;

10. території та об'єкти природно-заповідного фонду: відсутні.

Рисунок 2.2 – План меж земельної ділянки в м. Сколе Сколівської територіальної громади Стрийського району Львівської області

2.3. Методичні засади встановлення обмежень у використанні земельної ділянки

Під обмеженнями прав на земельну ділянку слід розуміти обов'язок власника, або користувача земельної ділянки утримуватися від вчинення певних дій щодо неї, а під обтяженнями земельної ділянки – обов'язок вчинити певні дії.

Власники землі можуть обмежити використання земельної ділянки, або її частини. Право власності на земельну ділянку може бути забезпечене правами іншої особи. Перехід права власності на земельну ділянку, або зміна її цільового призначення не припиняє дії встановлених обмежень та обтяжень.

Поділ, або об'єднання земельної ділянки не припиняє обмежень та обтяжень, накладених на земельну ділянку. Обмеження (обтяження) не можуть бути припинені внаслідок поділу земельної ділянки, за винятком випадків, коли обмеження чи обтяження поширюються лише на частини земельної ділянки, які не увійшли до новоутвореної земельної ділянки.

Законом, підзаконними актами, договорами, або судовими рішеннями встановлюються такі обмеження щодо землекористування, як:

- а) умови початку і завершення будівництва, або освоєння земельної ділянки у визначений строк;
  - б) заборона на певні види діяльності
  - в) заборона на зміну цільового призначення земельної ділянки або ландшафту;
  - г) заборона на будівництво або ремонт доріг;
  - д) заборона на будівництво, ремонт або утримання доріг
  - є) умови, пов'язані з будівництвом, ремонтом або утриманням доріг;
  - ж) умови, пов'язані з дотриманням екологічних вимог, або проведенням певних робіт;
- з) умови, що надають право полювати, ловити рибу і збирати дикорослі рослини в певний час і певним чином;

- е) умови, що стосуються права доступу до землі;
- є) зобов'язання щодо підтримання та збереження захисних смуг [13].

Крім того, у містобудівній документації місцевого рівня мають бути зазначеними максимально допустима висота будинків, будівель і споруд, густота населення в межах житлової забудови в кожній житловій одиниці, зокрема кварталі, мікрорайоні, мінімально допустимі відстані від об'єктів проєктування до червоних ліній, ліній регулювання забудови та наявних будинків і споруд, де встановлюються планувальні обмеження.

Обмеження використання земель у сфері забудови, встановлені окремими містобудівними документами місцевого рівня, визначаються порядком підготовки, поновлення, внесення змін та затвердження містобудівних документів, зареєстрованими у Державному земельному кадастрі та Містобудівному кадастрі [15].

Обмеження користування землею, крім обмежень, прямо встановлених законом та прийнятими відповідно до нього нормативно-правовими актами, реєструються в поземельній книзі в установленому порядку і набувають чинності з моменту їхньої реєстрації. Також обмеження використання землі, прямо встановлені законом та прийнятими відповідно до нього нормативно-правовими актами, набувають чинності з моменту набрання чинності нормативними актами, що їх встановлюють.

Обмеження землекористування, встановлені містобудівною документацією місцевого рівня, набувають чинності з моменту реєстрації відомостей про них у Державному земельному кадастрі. Відомості про обмеження використання земель включаються до планів землеустрою, техніко-економічних обґрунтувань щодо використання та охорони земель, проєктів землеустрою з організації та розмежування територій природоохоронних фондів та з метою використання для інших природоохоронних, оздоровчих, рекреаційних, історико-культурних і лісогосподарських цілей, встановлення водоохоронних зон, обмежень у використанні земель і їхніх режимів утворювальних об'єктів.

Відповідно до Земельного кодексу України, інформація про обмеження використання земель включається до комплексного плану просторового розвитку території громади, генерального плану населених пунктів, детального плану територій, плану землеустрою, що ґрунтуються на техніко-економічних обґрунтуваннях використання та охорони земель в одиницях адміністративного поділу, що реєструються в Державному земельному кадастрі. Його порядок ведення встановлює вимоги до ведення державного земельного кадастру, де наведено вичерпний перелік обмежень використання земель та земельних ділянок [2].

Обмеження використання земель, за винятком обмежень, прямо встановлених законом та прийнятими відповідно до нього нормативно-правовими актами, підлягають державній реєстрації в Державному земельному кадастрі та набирають чинності з моменту державної реєстрації. Відповідно до «Порядку ведення Державного земельного кадастру», в ньому реєструються такі відомості про обмеження землекористування, як:

- найменування, код та реєстраційний номер обмеження;
- координати та протяжність контурів обмеження та його поворотних точок;
- площа обмеження;
- відомості про документ, на підставі якого встановлено обмеження (його найменування, дата та номер рішення про затвердження землевпорядного документа, на підставі якого встановлено обмеження, а також найменування органу, що його прийняв та дата набрання обмеженням чинності), електронна копія такого документа щодо проведення державної реєстрації (зміни) обмежень землекористування у Державному земельному кадастрі;
- заява про державну реєстрацію обмеження землекористування у формі заяви про внесення відомостей (зміни) до державного земельного кадастру;
- документи, що обґрунтовують виникнення, зміну та припинення обмеження землекористування;

- електронний документ.

У державній реєстрації обмеження (обтяження) використання земельної ділянки відмовляється у разі, якщо:

- це обмеження не підлягає державній реєстрації відповідно до законодавства;
- заяву про державну реєстрацію обмеження землекористування подано не уповноваженою особою;
- подані документи не відповідають вимогам закону та прийнятих відповідно до нього нормативно-правових актів, землевпорядної та містобудівної документації;
- заявлене обмеження вже зареєстровано.

У свою чергу обтяження – це заборона, або обмеження на розпорядження та (або) користування нерухомим майном, що виникають внаслідок дій чи правочинів закону, уповноважених органів державної влади, органів місцевого самоврядування, їх посадових осіб та інших осіб, які є уповноваженими законом на встановлення такої заборони, що також підлягає реєстрації в Державному земельному кадастрі [21].

3. ВІДВЕДЕННЯ ПРИСАДИБНОЇ ДІЛЯНКИ У ВЛАСНІСТЬ

3.1. Результат прив'язки земельної ділянки до пунктів Державної геодезичної мережі

Адміністратор банку геодезичних даних НДІГК виконав геодезичну прив'язку перманентних базових станцій мережі «System.NET» до Української постійно діючої (перманентної мережі спостережень глобальних навігаційних супутникових систем Державної геодезичної мережі України та обчислив значення координат станцій мережі ГНСС «System.NET» у системі координат УСК 2000 (просторові геодезичні та плоскі прямокутні координати в проекції Гаусса-Крюгера) з оцінкою точності визначення координат для кожної станції та значень нормальних висот станцій мережі «System.NET» у Балтійській системі висот 1977 року із використанням моделі квазі геоїда УКГ-2017 [24].

Схему планової прив'язки пунктів ГНСС до пунктів ДГМ для об'єкта дослідження показано на рис. 3.1.

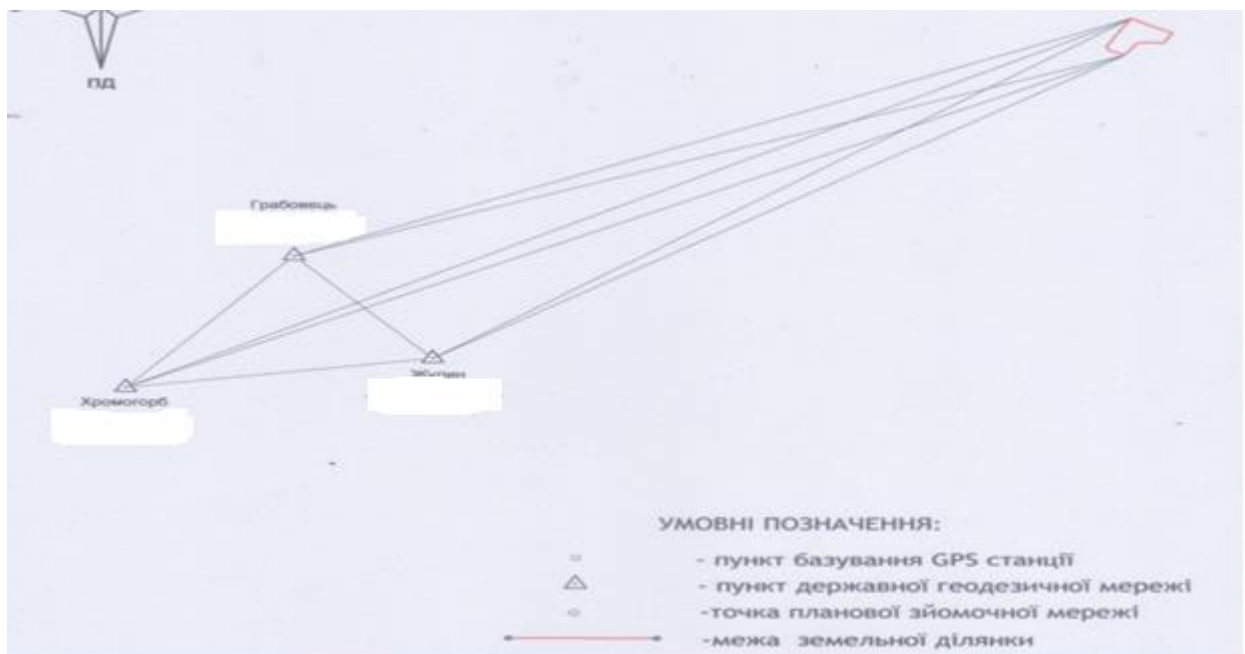

Рисунок 3.1 – Схема планової прив'язки пунктів ГНСС до пунктів ДГМ для об'єкта дослідження

ГНСС «System.NET» діє згідно постанови Кабінету Міністрів України «Порядок побудови Державної геодезичної мережі» від 7 серпня 2013 року, де пункти ГНСС та пункти Державної геодезичної мережі є вихідними пунктами для «System.NET». Виписку координат та висот пунктів ДГМ із банку геодезичних даних відображено у табл. 3.1.

Таблиця 3.1 – Виписка координат та висот пунктів ДГМ із банку геодезичних даних для об'єкта дослідження

№ з/п	Індекс з БГД	Назва пункту	Клас пункту	Координати, м		Висота над рівнем моря, м	Клас нівелювання
				x	y		
1	M343010400	Хромогорб	2	xxxx637,828	xxxx609,094	382,826	IV
2	M343010300	Грабовець	2	xxxx166,260	xxxx779,745	312,0	геод. нів.
3	M343040400	Жулин	4	xxxx973,688	xxxx197,167	336,995	IV

Глобальна система позиціонування (GPS) – це глобальна навігаційна система, яка використовує супутники для визначення точного положення на Землі. Основними компонентами системи GPS є такі:

1. космічний сегмент: система складається з 24 супутників, що обертаються навколо Землі на висоті близько 20 200 км. Водночас супутники розташовані таким чином, що як мінімум чотири з них видно з будь-якої точки Землі;

2. сегмент управління: мережа наземних станцій по всьому світу, які відстежують орбіти супутників, оновлюють дані і синхронізують годинник;

3. користувацький сегмент: включає в себе GPS-приймачі, встановлені в різних пристроях, таких як автомобілі, смартфони, літаки і корабельні навігаційні системи. Вони використовують сигнали із супутників для визначення свого місця розташування.

GPS працює за принципом трилатерації, отримуючи сигнали від кількох супутників, кожен з яких містить інформацію про час передавання сигналу і положення супутника на момент передачі сигналу. Приймач обчислює час затримки сигналу і визначає відстань до кожного супутника, знаючи

швидкість світла. У результаті, використовуючи відстані до кількох супутників, приймач обчислює координати (широту, довготу і висоту) супутника [22].

3.2. Результат геодезичної зйомки

Трансформування координат із система IGS08 в систему координат СК-63 виконується методом афінного трансформування методом скінченних елементів по території України згідно "Звіту про науково-дослідну роботу про розроблення цифрової моделі трансформуванням координат із системи координат IGS08 в систему координат СК-63" та "Звіту про науково-дослідну роботу з розроблення цифрової моделі трансформуванням координат із системи координат IGS08 в систему координат СК-63 [16].

Практично використання технології RTK передбачає контроль диференційного поля на пунктах ДГМ чи ГМЗ, координати яких отримуються у адміністратора банку геодезичних даних.

Перелік станцій спостережень глобальних навігаційних супутникових систем «System.NET» наведений на сайті компанії www.systemnet.com.ua/gmsp [24].

Перед початком робіт проведено топографо-геодезичні вишукування з метою визначення просторових даних щодо земельної ділянки. Виконано рекогностування території та визначено територію на якій будуть проводитись топографо-геодезичні роботи.

Каталог координат кутів зовнішніх меж землекористування для будівництва і обслуговування житлового будинку, господарських будівель і споруд подано в табл. 3.2.

Таблиця 3.2 – Каталог координат кутів зовнішніх меж землекористування для будівництва і обслуговування житлового будинку, господарських будівель і споруд

№	X	Y	Відстань (м)	Дирекційний кут	Внутрішній кут
1	xxxx685	xxxx749	1	120°55'29''	086°59'23''
2	xxxx685	xxxx750	9	120°55'20''	180°00'07''
3	xxxx680	xxxx758	8	120°55'20''	180°00'07''
4	xxxx680	xxxx765	4	119°16'58''	181°38'22''
5	xxxx674	xxxx769	1	119°18'08''	179°58'50''
6	xxxx673	xxxx770	10	119°17'28''	180°00'40''
7	xxxx668	xxxx778	13	208°14'33''	091°02'55''
8	xxxx657	xxxx772	8	277°12'47''	111°01'46''
9	xxxx658	xxxx765	7	268°05'21''	189°07'26''
10	xxxx657	xxxx758	4	259°38'56''	188°26'26''
11	xxxx657	xxxx753	16	211°58'09''	227°40'46''
12	xxxx643	xxxx745	12	297°36'55''	094°21'14''
13	xxxx649	xxxx734	1	322°23'41''	145°13'15''
14	xxxx649	xxxx733	3	322°24'30''	179°59'10''
15	xxxx652	xxxx732	16	027°54'49''	124°29'41''
16	xxxx667	xxxx740	6	027°54'19''	180°00'31''
17	xxxx672	xxxx743	15	027°54'53''	179°59'26''
			134		2700°00'00''

В якості координатної основи при виконанні робіт із землеустрою було використано послуги мережі постійно діючих референцних GNSS-станції компанії System Solution. Положення базових станцій визначені в системі координат SK63. Роботи по визначенню координат точок земельної ділянки виконувались із використанням приймача GNSS ELNAV.

Спостереження виконувались в режимі реального часу (RTK) з використанням референцних GNSS-станцій мережі System.NET. В результаті спостережень максимальне значення СКП не перевищувало 0,05, що задовільняє вимоги щодо точності виконуваних робіт.

Доступ до серверу мережі здійснювався через мобільний інтернет-зв'язок по стандарту GSM/GPSRS. Оператор послуг мобільного зв'язку: ПрАТ «Київстар». Поправки від мережі передаються у стандартизованому форматі RTCM v3.x (формат повідомлення, версія).

Для формування коригувальних поправок застосована технологія мережевого RTK Master Auxiliary Corrections (MAX), що має відкритий алгоритм і прийнята комітетом RTCM, як стандарт для GNSS-мереж. Технологія передбачає формування поправок в режимі реального часу одночасно від кількох базових станцій, одна з яких – головна (Master), а інші – допоміжні (Auxiliary). Головна та допоміжні станції визначаються автоматично, в залежності від положення приймача. Розрахунок RTK-поправок виконується програмним комплексом Leica GNSS, встановленому на сервері мережі.

Перехід до місцевої системи координат, яка зв'язана з системою координат УСК-2000 здійснено за допомогою модуля перерахунку координат програмного забезпечення "Digitals" [4].

Відомість по визначенню координат точок земельної ділянки наведено в табл. 3.3.

Таблиця 3.3 – Відомість по визначенню координат точок земельної ділянки

№ п/п	Висота наведення	Звіт			Приведена відстань	Перевищення	Дирекційний кут	Координати		Відмітка
		по горизонтальному координатному	виміряна відстань	по вертикальному координатному				x	y	
Р	1.6000	359°59'50,0''								
1	1.6000	206°57'46,0''	8.8320	-5°41'34,0''	8.7884	-0.8761	206°57'56,0''	xxxx992.1670	xxxx96.0148	-0.8761
2	1.6000	213°53'09,0''	4.6140	-5°61'46,0''	4.5890	-0.4793	213°53'19,0''	xxxx996.1905	xxxx97.4412	-0.4793
3	1.6000	359°18'06,0''	29.9270	5°41'17,0''	29.7796	2.9662	359°18'16,0''	xxxx029.7775	xxxx99.6358	2.9662
4	1.6000	21°14'58,0''	56.7660	8°09'15,0''	56.1426	8.0446	21°15'08,0''	xxxx052.3246	xxxx020.3502	8.0446
5	1.6000	35°26'09,0''	20.1330	10°05'41,0''	19.8213	3.5289	32°26'19,0''	xxxx016.1492	xxxx011.4930	3.5289
6	1.6000	48°26'09,0''	20.1330	10°05'41,0''	19.8213	3.5289	48°59'40,0''	xxxx015.1684	xxxx017.4458	3.5447
7	1.6000	48°00'09,0''	18.8080	5°15'53,0''	18.7287	1.7258	48°00'59,0''	xxxx012.5279	xxxx013.9217	1.7258
8	1.6000	46°52'11,0''	16.9210	5°54'42,0''	16.8310	1.7428	46°52'21,0''	xxxx011.5061	xxxx012.2838	1.7428
9	1.6000	59°35'29,0''	16.8210	6°03'21,0''	16.7271	1.7746	59°35'39,0''	xxxx008.4660	xxxx014.4265	1.7746
10	1.6000	69°39'47,0''	25.5110	4°21'46,0''	25.4371	1.9407	69°39'57,0''	xxxx008.8393	xxxx023.8519	1.9407
11	1.6000	83°06'09,0''	13.4540	5°16'37,0''	13.3970	1.2374	83°06'19,0''	xxxx001.6082	xxxx013.3001	1.2374
12	1.6000	87°46'21,0''	13.8210	4°27'45,0''	13.7791	1.0754	87°46'31,0''	xxxx000.5349	xxxx013.7687	1.0754
13	1.6000	38°32'30,0''	8.9110	11°15'24,0''	8.7396	1.7395	38°32'40,0''	xxxx006.8354	xxxx005.4458	1.7395
14	1.6000	101°43'08,0''	10.1830	6°54'59,0''	10.1089	1.2263	101°43'18,0''	xxxx997.9463	xxxx009.8981	1.2263
15	1.6000	101°35'52,0''	8.5390	8°50'14,0''	8.4376	1.3118	101°36'02,0''	xxxx998.3033	xxxx008.2653	1.3118
16	1.6000	112°46'44,0''	13.0960	0°50'55,0''	13.0946	0.1940	112°46'54,0''	xxxx994.9295	xxxx012.0730	0.1940
17	1.6000	117°55'36,0''	20.5440	-0°16'53,0''	20.5438	-0.1009	117°55'46,0''	xxxx990.3776	xxxx018.1509	-0.1009
18	1.6000	122°01'26,0''	23.9690	4°01'15,0''	23.9100	1.6805	122°01'36,0''	xxxx987.3202	xxxx020.2709	1.6805
19	1.6000	118°45'11,0''	25.2650	3°37'15,0''	23.9100	1.6805	122°01'36,0''	xxxx987.3202	xxxx020.2709	1.5932
20	1.6000	147°54'07,0''	39.6820	-0°00'16,0''	39.6820	-0.0030	147°54'17,0''	xxxx966.3828	xxxx021.0842	-0.0030
21	1.6000	153°58'34,0''	31.0200	-1°25'48,0''	31.0103	-0.7741	153°58'44,0''	xxxx972.1331	xxxx013.6043	-0.7741
22	1.6000	172°07'47,0''	15.5970	-4°07'13,0''	15.5567	-1.1206	172°07'57,0''	xxxx984.5897	xxxx002.1294	-1.1206
23	1.6000	184°48'06,0''	12.0350	-5°21'56,0''	11.9823	-1.1254	184°48'16,0''	xxxx988.0598	xxxx98.9964	-1.1254
24	1.6000	174°31'11,0''	22.5890	-4°50'49,0''	22.5082	-1.9086	174°31'21,0''	xxxx977.5946	xxxx002.1485	-1.9086

3.3. Результат погодження меж земельної ділянки

Обробку матеріалів польових вимірювань виконано за допомогою програмного забезпечення "Digitals" на персональному комп'ютері. Таким чином, створена цифрова модель (dmf-файл) та виготовлено електронний документ (обмінний файл формату «XML») для державної реєстрації земельної ділянки відповідно до вимог Закону України «Про Державний земельний кадастр» [13].

Після виконання польових робіт та обробки матеріалів щодо встановлення меж земельної ділянки, а також після затвердження технічної документації досліджувана земельна ділянка буде віднесена до категорії земель – землі житлової та громадської забудови (код - 200). Цільове призначення – для будівництва і обслуговування житлового будинку, господарських будівель і споруд (присадибна ділянка), шифр згідно класифікації видів цільового призначення земель – 02.01.

Схему прив'язки межових знаків до об'єктів та контурів місцевості відображено на рис. 3.2.

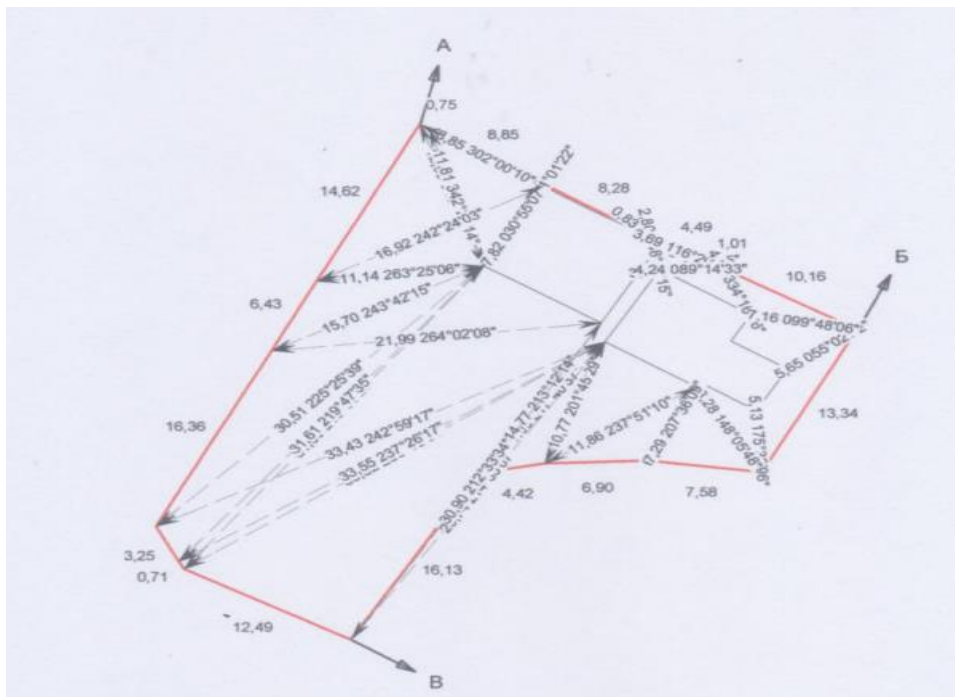

Рисунок 3.2 – Схема прив'язки межових знаків до об'єктів та контурів місцевості для об'єкта дослідження

Координати закріплених межових знаків подано в табл. 3.4.

Таблиця 3.4 – Координати закріплених межових знаків для земельної ділянки в м. Сколе Сколівської територіальної громади Стрийського району Львівської області

Назва	X	Y
2021.10-009-00236	xxxx685.328	xxxx749.401
2021.10-009-00237	xxxx684.941	xxxx750.047
2021.10-009-00238	xxxx680.392	xxxx757.641
2021.10-009-00239	xxxx676.139	xxxx764.741
2021.10-009-00240	xxxx673.943	xxxx768.657
2021.10-009-00241	xxxx673.448	xxxx769.539
2021.10-009-00242	xxxx668.475	xxxx778.404
2021.10-009-00243	xxxx656.726	xxxx772.093
2021.10-009-00244	xxxx657.678	xxxx764.571
2021.10-009-00245	xxxx657.448	xxxx757.677
2021.10-009-00246	xxxx656.654	xxxx753.330
2021.10-009-00247	xxxx642.974	xxxx744.792
2021.10-009-00248	xxxx648.764	xxxx733.724
2021.10-009-00249	xxxx649.397	xxxx733.393
2021.10-009-00250	xxxx652.273	xxxx731.890
2021.10-009-00251	xxxx666.730	xxxx739.549
2021.10-009-00252	xxxx672.408	xxxx742.556

Склад угідь згідно класифікації видів земельних угідь всього становить 0,0935 га, де малоповерхова забудова – 0.0137 га (код – 007.01). Відповідно до Земельного кодексу України віднесення земель до тієї чи іншої категорії здійснюється на підставі рішень органів місцевого самоврядування відповідно до їх повноважень.

Оскільки, на земельній ділянці розташована житлова будівля, на яку наявні правовстановлюючі документи, то відповідна категорія земель визначена, як землі житлової та громадської забудови.

Присадибна ділянка межує з:

від А до б – землі фізичної особи;

від Б до В – землі міської ради;

від В до А – землі загального користування (рис. 3.3).

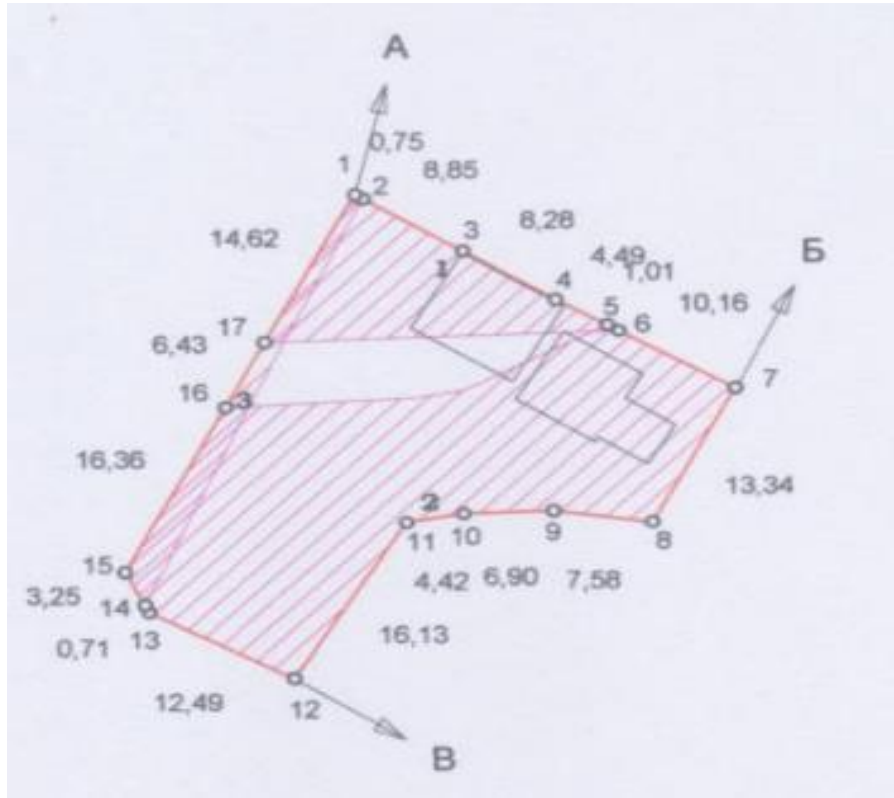

Рисунок 3.3 – Схема встановлення межових знаків земельної ділянки в м. Сколе Сколівської територіальної громади Стрийського району Львівської області

4. ОХОРОНА ПРАЦІ ТА ЗАХИСТ НАСЕЛЕННЯ У НАДЗВИЧАЙНИХ СИТУАЦІЯХ

Служба охорони праці створюється на підприємствах відповідно до Типового положення про службу охорони праці, а її діяльність в СУОП здійснюється відповідно до Положення про службу охорони праці на підприємстві, яке вона розробляє і затверджує у встановленому порядку.

Розробляє для подальшого затвердження власником Положення про систему управління охороною праці на підприємстві і координує діяльність усіх структурних підрозділів і службових осіб щодо створення безпечних і нормативних умов праці на робочих місцях.

Веде облік об'єктів з підвищеною небезпекою, стежить за їх своєчасним технічним обслуговуванням і проведенням технічного огляду.

Контролює стан охорони праці на робочих місцях і в цілому на підприємстві, наявність і стан засобів індивідуального захисту, здійснює аналіз потенційних небезпек, інформацію про них негайно передає у відповідний орган СУОП для вжиття термінових заходів. На випадок затримки інформації з різних причин або невиконання певним органом конкретних функцій, або інших відмов у функціонуванні СУОП, вживає заходів щодо їх усунення аж до зупинки роботи виробництв, дільниць, машин, механізмів, устаткування та інших засобів виробництва.

Бере участь у розслідуванні нещасних випадків на виробництві.

Головні спеціалісти організують і забезпечують функціонування СУОП у межах своєї сфери діяльності (механізація, рослинництво, тваринництво, енергетика тощо).

Кожний із головних спеціалістів у межах своєї сфери діяльності організовує роботи за такими напрямками:

- контроль за станом безпеки виробництва, додержанням на виробничих дільницях технологічних вимог, правил експлуатації, технічного обслуговування і ремонту устаткування (обслуговування об'єктів підвищеної небезпечності тощо), а також за наявністю засобів колективного та

індивідуального захисту працівників, їх використанням та своєчасним випробуванням і заміною;

- атестація робочих місць на відповідність вимогам, нормативним актам з охорони праці;
- розробка і впровадження поточних і перспективних комплексних заходів для досягнення встановлених нормативів з охорони праці;
- перевірка виконання комплексних заходів і приписів цільових перевірок стану охорони праці на підприємстві.

Аналізують причини виробничого травматизму, аварійності, захворювань на виробництві і вживають активних заходів для їх запобігання.

Також вони беруть участь:

- у проведенні навчання з атестації працюючих з охорони праці, залучають (за необхідності) до цієї роботи спеціалістів з інших організацій, установ і державних органів;
- у розробці, перегляді і внесенні змін до інструкцій з безпечного виконання робіт та інших документів з охорони праці;
- у роботі комісій з атестації робочих місць;
- у роботі комісій з приймання в експлуатацію споруд, будівель та інших об'єктів, що пройшли капітальний ремонт (реконструкцію), і новозбудованих.

Розробляють план модернізації діючого устаткування, технологій та організовують контроль за їх виконанням та дотриманням вимог охорони праці.

Проводять з керівниками виробничих підрозділів та іншими працівниками наради, на яких розглядається стан охорони праці, приймають відповідні рішення і контролюють їх виконання.

Головний економіст, головний бухгалтер беруть участь у впровадженні системи управління охороною праці та формуванні цільового фонду охорони праці на підприємстві. Забезпечують фінансове функціонування системи, правовий та нормативний статус СУОП. Здійснюють облік грошових коштів з метою виконання заходів, передбачених колективним договором, річними і перспективними планами заходів щодо охорони праці, а також проведення

наукових досліджень, упровадження розробок з охорони праці та соціальний захист працюючих.

Керівник виробничої дільниці (керуючий відділком, керівник виробничого підрозділу свою роботу з охорони праці спрямовує на створення нормальних умов праці без травм і аварій на відповідних дільницях. При цьому суворо дотримується вимог чинного законодавства, стандартів, норм, правил та інструкцій з охорони праці, наказів і розпоряджень вищих керівників і спеціалістів, спеціалістів служб охорони праці підприємства, у межах посадових обов'язків виконує приписи органів державного нагляду.

Проводить інструктаж на робочих місцях з показом безпечних умов праці, про що заносить записи у відповідний журнал.

Бере участь у проведенні атестації і паспортизації санітарно-технічного стану робочих місць, устаткування і виробничого обладнання.

Виконує роботу з раціоналізації і винахідництва, упровадження досягнень науки, техніки і прогресивного досвіду з охорони праці.

Стежить за своєчасним технічним обслуговуванням, технічним оглядом і випробуванням машин, устаткування та обладнання, організує їх проведення і веде відповідну технічну документацію.

Складає перелік необхідних засобів індивідуального захисту, забезпечує ними працюючих і постійно слідкує за їх станом та використанням працюючими.

Постійно здійснює контроль за станом охорони праці на робочих місцях, визначає та аналізує виробничі небезпеки і їх можливі наслідки, негайно вживає заходів для їх усунення, а у випадку неможливості терміново передає про них інформацію в службу охорони праці і головному спеціалісту для вжиття термінових заходів. За виявленими небезпеками вживає конкретні заходи щодо запобігання аваріям, виробничим травмам і захворюванням на робочих місцях. Розробляє інструкції для працюючих і подає їх на узгодження і затвердження у встановленому порядку [6].

5. ОХОРОНА НАВКОЛИШНЬОГО СЕРЕДОВИЩА

Охорона навколишнього середовища на підприємстві – один з факторів безпечних умов праці.

Охорона навколишнього середовища на підприємстві характеризується комплексом вжитих заходів, які спрямовані на попередження негативного впливу діяльності підприємства на навколишнє середовище, що забезпечує сприятливі та безпечні умови праці.

Державна політика в галузі охорони навколишнього природного середовища полягає у розробці необхідних заходів щодо охорони та науково-обґрунтованого раціонального використання землі та її надр, водних ресурсів, рослинного та тваринного світу, збереження чистоти повітря та води, забезпечення відтворюваності природних ресурсів та поліпшення оточуючого людину середовища. Цей підхід до охорони навколишнього природного середовища повинен бути підкріплений системою законодавчих актів та нормативно-технічних документів в галузі охорони природи.

З метою створення правової бази охорони навколишнього природного середовища, Верховна Рада України 25 червня 1991 року прийняла Закон “Про охорону навколишнього природного середовища”, який передбачає систему гарантій екологічної безпеки людини і вносить певну впорядкованість в систему управління в галузі природокористування.

Україна здійснює на своїй території екологічну політику, спрямовану на збереження безпечного для існування живої і неживої природи навколишнього середовища, захисту життя і здоров'я населення від негативного впливу, зумовленого забрудненням навколишнього природного середовища, досягнення гармонійної взаємодії суспільства і природи, охорону, раціональне використання і відтворення природних ресурсів.

Цей Закон визначає правові, економічні та соціальні основи організації охорони навколишнього природного середовища в інтересах нинішнього і майбутніх поколінь.

У відповідності із статтею 1 цього Закону, завданням законодавства про

охорону навколишнього природного середовища є регулювання відносин у галузі охорони, використання і відтворення природних ресурсів, забезпечення екологічної безпеки, запобігання і ліквідації негативного впливу господарської та іншої діяльності на навколишнє природне середовище, збереження природних ресурсів, генетичного фонду живої природи, ландшафтів та інших природних комплексів, унікальних територій та природних об'єктів, пов'язаних з історико-культурною спадщиною.

В статті 3 цього Закону визначені основні принципи охорони навколишнього природного середовища:

- пріоритетність вимог екологічної безпеки, обов'язковість додержання екологічних стандартів, нормативів та лімітів використання природних ресурсів при здійсненні господарської, управлінської та іншої діяльності;
- гарантування екологічно безпечного середовища для життя і здоров'я людей;
- запобіжний характер заходів щодо охорони навколишнього природного середовища;
- екологізація матеріального виробництва на основі комплексності рішень у питаннях охорони навколишнього природного середовища, використання та відтворення відновлюваних природних ресурсів, широкого впровадження новітніх технологій;
- збереження просторової та видової різноманітності і цілісності природних об'єктів і комплексів;
- науково обґрунтоване узгодження екологічних, економічних та соціальних інтересів суспільства на основі поєднання міждисциплінарних знань екологічних, соціальних, природничих і технічних наук та прогнозування стану навколишнього природного середовища;
- обов'язковість екологічної експертизи;
- гласність і демократизм при прийнятті рішень, реалізація яких впливає на стан навколишнього природного середовища, формування у населення екологічного світогляду;
- науково обґрунтоване нормування впливу господарської та іншої

діяльності на навколишнє природне середовище;

- безоплатність загального та платність спеціального використання природних ресурсів для господарської діяльності;

- стягнення збору за забруднення навколишнього природного середовища та погіршення якості природних ресурсів, компенсація шкоди, заподіяної порушенням законодавства про охорону навколишнього природного середовища;

- вирішення питань охорони навколишнього природного середовища та використання природних ресурсів з урахуванням ступеня антропогенної змінності територій, сукупності дії факторів, що негативно впливають на екологічну обстановку;

- поєднання заходів стимулювання і відповідальності у справах охорони навколишнього природного середовища;

- вирішення проблем охорони навколишнього природного середовища на основі широкого міжнародного співробітництва.

Цей Закон України закріплює екологічні права і обов'язки громадян України, визначає повноваження різних органів управління у галузі охорони навколишнього природного середовища, вимоги до спостереження, прогнозування, обліку та інформування в галузі навколишнього природного середовища, вимоги до проведення екологічної експертизи, вимоги щодо стандартизації і нормування в галузі охорони навколишнього природного середовища, вимоги щодо контролю у галузі охорони навколишнього природного середовища, регулювання використання природних ресурсів, економічний механізм забезпечення охорони навколишнього природного середовища, вимоги щодо заходів забезпечення екологічної безпеки, природних територій та об'єктів, що підлягають особливій охороні, регулювання у випадках надзвичайних екологічних ситуацій, відповідальність за порушення законодавства про охорону навколишнього природного середовища [8].

ВИСНОВКИ

У результаті дослідження запропоновано структурну модель землевпорядних дій з розроблення проєктів землеустрою щодо відведення присадибної ділянки у власність, що дає змогу встановити межі обмежень на використання земель та їхні режимоутворюючі об'єкти.

Об'єкт дослідження має наступні характеристики:

- місце розташування – в межах населеного пункту м. Сколе Сколівської територіальної громади Стрийського району Львівської області;
- категорія земель за основним цільовим призначенням – землі житлової та громадської забудови;
- цільове призначення – для будівництва і обслуговування житлового будинку, господарських будівель і споруд (присадибна ділянка), шифр згідно класифікації видів цільового призначення земель (КВЦІЗЗ) – 02.01;
- склад угідь згідно класифікації видів земельних угідь (КВЗУ) – малоповерхова забудова (0,0936 га).

На земельній ділянці, площею 0,0935 га, наданої для будівництва і обслуговування житлового будинку, господарських будівель і споруд (присадибна ділянка) проходять:

1. охоронна зона навколо (вздовж) об'єкта енергетичної системи (01.05) площею 0.0715 га;
2. прибережна захисна смуга вздовж річок, навколо водойм та на островах (05.02) площею 0.0169 га.

Зроблені висновки дають підставу стверджувати, що сучасний землеустрій є основним механізмом формування екологічно безпечного та економічно ефективного сільськогосподарського землекористування.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Дорош Й. М., Купріянич І. П. Проблемні аспекти розроблення проектів землеустрою щодо встановлення меж обмежень у використанні земель та їх режимоутворюючих об'єктів. Землеустрій, кадастр і моніторинг земель. 2016. № 4. С. 11-18.

2. Земельний кодекс України. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2768-14#Text>.

3. Земельний проект: Відведення, реєстрація та зміна цільового призначення ділянок. URL: <https://portalgis.pro/zemleustriy/zemelnyj-proekt-vidvedennya-reyestracziya-ta-zmina-czilovogo-pryznachennya-dilyanok/>.

4. Інструкція з виконання топографо-геодезичного знімання у масштабах 1:5000, 1:2000, 1:1000, 1:500: Наказ Головного управління геодезії, картографії та кадастру при Кабінеті Міністрів України № 56 від 09.04.1998 р. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/z0393-98#Text>.

5. Інструкція про встановлення, відновлення меж земельних ділянок в натурі або на місцевості та їх закріплення межовими знаками: Наказ Державного комітету України із земельних ресурсів № 376 від 18.05.2010 р. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/z0391-10#Text>.

6. Катренко Л.А., Пістун І.П. Охорона праці в галузі освіти: навч. посібник. 2-ге вид., доп. Суми, 2004. 304 с.

7. Конституція України. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/254%D0%BA/96-%D0%B2%D1%80#Text>.

8. Охорона навколишнього середовища. URL: <https://e-tk.lntu.edu.ua/mod/resource/view.php?id=15204>.

9. Порядок складання та затвердження індексних кадастрових карт (планів) і кадастрових планів земельних ділянок, вимог до їх оформлення: Постанова Кабінету Міністрів України №1117 від 08.12.2010 р. URL: <http://www.geoguide.com.ua/basisdoc/basisdoc.php?part=land&art=5001>.

10. Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо вдосконалення системи управління та дерегуляції у сфері земельних відносин:

Закон України № 1423-I від 28.04.2021 р. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1423-20>.

11. Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо визначення складу, змісту та порядку погодження документації із землеустрою: Закон України № 497-VIII від 02.06.2015 р. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/497-19#Text>.

12. Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо дерегуляції господарської діяльності з проведення робіт із землеустрою та землеоціночних робіт: Закон України № 5394-VI від 02.10.2012 р. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/5394-17>.

13. Про Державний земельний кадастр: Закон України № 3613-VI від 07.07.2011 р. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/3613-17#Text>.

14. Про державну реєстрацію речових прав на нерухоме майно та їх обтяжень: Закон України № 1952-IV від 25.12.2015 р. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1952-15#Text>.

15. Про затвердження порядку щодо ведення Державного земельного кадастру: постанова КМУ № 1051 від 17.10.2012 р. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1051-2012-%D0%BF#Text>.

16. Про затвердження Порядку щодо використання Державної геодезичної референцної системи координат УСК-2000 при виконанні робіт із землеустрою: Наказ Міністерства аграрної політики та продовольства України № 509 від 02.12.2016 р. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/z1646-16#Text>.

17. Про землеустрій: Закон України № 858-IV від 22.05.2003 р. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/858-15#Text>.

18. Про оренду землі: Закон України № 161-XIV від 06.10.1998 р. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/161-14>.

19. Про регулювання містобудівної діяльності: Закон України № 3038-IV від 17.02.2011 р. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/3038-17#Text>.

20. Про топографо-геодезичну, картографічну діяльність: Закон України № 353-XIV від 23.12.1998 р. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/353-14#Text>.

21. Як встановити обмеження у використанні земель. URL: <https://girska-gromada.gov.ua/news/1717401909/>.
22. Як це працює: GPS (Global Positioning System). URL: <https://www.fizyka.ua.com/post/yak-tse-pratsyuye-gps-global-positioning-system>.
23. Яцків К.В., Марухнич Т.Б. Аналіз правового регулювання порядку зміни цільового призначення земельної ділянки в межах населеного пункту. URL: <https://dspace.uzhnu.edu.ua/jspui/bitstream/lib/29509/1/%D0%90%D0.pdf>.
24. SystemNET. URL: <https://systemnet.com.ua/ua/>.